

بهاء الدین ولد بنشیره که بهاء الدین داعی نوح بودی و همه را دین راه صفا
 گوری کش مبلتر شد که دین سفار از سوی رسیده است دانسته که آن نشانی از
 بیاد چون خدمت مولانا بجای آورده است حق پیوسته بعد از آن وقت چلی چسار الدین
 بزخاست و جامع اصحاب پیش سلطان ولدا مکتوب میخوانم که بعد از یومرهای
 پدیدیشنی و محاصران و سریدان دارشاد کئی و شیخ دستین ماباشی و من در کرب
 تو غاشیه زهوش نهاده بنده که کنه و این بیت بخواند ۴ برهان دلی جان آنکست
 برتخته شده که با شد چن شاه و شاهزاده سلطان ولد سر نهاده و بسیار دیگر است
 و فرمود که الصوفی اول بخرشته و الیتم امری بخرفته همینکه در زمان والد خلیفه
 و نیز کور بودی همین دین زمان خلیفه نیز کور میای و کفته که روزی والد
 کت که بهاء الدین که خواهی دایره ز بهشت برین باشی با همه دش دوست شو و کیت
 کسی دزدل ملا در این داعی بخواند شعر **بشی طبع زهیم کس بشی باش**
 چون سر هم و مور باش و چون بشی باش **خواهی زهیم کس بشی باش**
 بدکوی و بد آموز و بد اندیش باش **تمامی انبیا علیهم السلام را بر کرده اند** و اب
 سیوت با بصورت آورده اند لاجرم که عالمیان مغلوب خلق ایشان گشته اند و مجذوب
 لطفا ایشان شده چون دوستان را با یسکنی و دوستان درونشان خونی و شکسته انگل
 و در میان بر می شود و چون ذکر دشمنان کنی باج درونت انخار و ما بر می شود و تیر
 خاطر هم کوی که بنده در شب وفات خود این بیت میخواند **امشب بنشیره که بهیم نهاده**

در این کتاب
 در بیان
 در بیان
 در بیان

و در این خطای خود آزادی **توقی قدس سره** لبیله استیغاثا من شهر حجت
 سنه اخی عشر و سبع ماهه **شیخ شهاب الدین سهروردی قدس سره**
 امام یافعی در القاب وی چنین نوشته است استناد زمانه فرید و لم مطلع الانوار
 وسیع الاسرار دلیل الطریق و تبحر الحقیقه استناد الشیوخ الاکابر اجماع
 علم باطن و اظاهر قدوة العارفين و زبدة السالكين لهما لورای شهاب الدین
 ابو جعفر عمر بن محمد البکری السهروردی قدس سره از اولاد ابو جعفر است
 است رضی الله عنه و انساب وی در تصوف بجم و کماله نجیب سهروردی است
 و بصیبت شیخ عبدالقادر کیلانی رسیه و غیر ایشان از شیخ بسیاری دریا هست
 و گفته اند مدنی با بعضی از اهل دین عبادان بوده و حضرت را علیه السلام زیارت
 شیخ عبدالقادر در دنیا گشته است آخرین المشهورین بالعراق و با تصانیف است چون
 عوارف و شفا الصالح و اعلا الشیخ و غیرها عوارف را در زمره مبارک تصنیف
 کرده است هر که بر وی امری مشکک شدی بخدای تعالی بازگشتی و طوار
 آفته کردی و طلب توفیق کردی و دفع اشکال و الودالسنن آنچه خواست در وقت
 خود شیخ الشیوخ بعد از بود و از باب طریقت از بلاد دور و نزدیک استیغاثا
 از وی کرده اند کتب الیه بعضه هم رسیدی ان ترک العسل اخذت الی الطائر
 وان عملت و لکنك العجف فکب فی جوابه اعلم واستغفر الله من العجف در رساله
 اوقات مکتوب است که شیخ رکن الدین علاء الدوله گفته است که این شیخ معبد است

در بیان
 در بیان
 در بیان

در بیان
 در بیان
 در بیان